

No deixem sols els malalts!

Aquest diumenge celebrem a la parròquia la pasqua del malalt, en la que un bon nombre de feligresos reben el sagrament de la unció dels malalts, demanant el guariment de les ferides de l'ànima i del cos. També el Papa Francesc va publicar el seu missatge per a aquesta, que és ja la 32è Jornada Mundial del Malalt, recordant-nos quin és el desig de Déu per a l'home, ja expressat en el llibre del Gènesi: «No és bo que l'home estigui sol» (Gn 2,18).

Els moments de debilitat física, quan la malaltia fa estralls en el nostre cos, són períodes de feblesa i defalliment en el que, sentint-nos més vulnerables, ens cal més encara el contacte amb les nostres persones estimades i els professionals que ens atenen. Ja ens ho recorda l'escriptura: «Quan eres jove et cenyies tu mateix i anaves on volies, però quan siguis vell obriràs els braços i un altre et cenyirà» (Jn 21,18). El Papa Francesc ens recorda: «Som creats per a estar junts, no sols, i perquè aquest sentiment de comunió està tan fermament inscrit en el cor de l'home, l'experiència de l'abandonament i la solitud ens espanta i ens és dolorosa, més encara en moments de malaltia greu».

Malauradament, experimentem que els avenços de la ciència mèdica, que permeten guarir molt més que anys enrere, i possibiliten que la vida humana es prolongui cada dècada amb una major esperança de vida, no sempre van acompanyats de la mateixa qualitat humana i, massa sovint, els malalts romanen sols o apartats. El Papa hi reflexiona i ens recorda que «aquesta trista realitat és conseqüència de la cultura de l'individualisme, esdevenint indiferents, i fins i tot despietats, quan la gent ja no té prou fortalesa». És la cultura del rebuig, de la que tan sovint ens parla el bisbe de Roma: «Si ja no som útils, o ja no servim –diu el Papa a la seva encíclica *Fratelli*

tutti– ja no som dignes de la plena condició humana i som exclosos de la societat».

Hem de refermar la nostra consciència que, en aquell qui està malalt, hi trobem el rostre de Crist sofrent, com ell mateix ens recorda a l'evangeli: «Estava malalt i vinguéreu a visitar-me» (Mt 25,36). «No és bo que l'home estigui sol» hauria de ser el nostre clam, que ens cal evocar contínuament vers els nostres germans que pateixen físicament o psíquicament. No podem oblidar que la pastoral de la salut és un eix fonamental de la vida de caritat de la nostra

parròquia i que, l'equip de voluntaris que hi participa –a qui vull agrair la seva dedicació i delicadesa– és l'esclatxa per la qual arriba l'amor de Déu a tants germans nostres en moments de feblesa. Anem a visitar els malalts! Que no ens faci recança destorbar, ja que segur que ho agrairan. A les seves llars o als centres sanitaris, fem-hi present Crist,

enmig del dolor, per alleugerir el patiment amb la nostra presència, companyia i pregària.

Trenquem la solitud i l'aïllament, refermem vincles de germanor, restituïm qui pateix a la seva plena condició de fill de Déu. Les paraules del Papa Francesc ens hi encoratgen: «L'aïllament ens fa perdre el sentit de l'existència, ens treu l'alegria de l'amor i ens presentat la nuesa de la solitud. La proximitat, la companyia, l'estimació, és la primera cura que necessitem en la malaltia, una proximitat plena de compassió i tendresa». Els cristians som especialment cridats a manifestar la mirada compassiva de Jesús i guarir així les ferides de la solitud i la pobresa de l'aïllament. No és bo que els nostres germans malats estiguin sols, esmercem-nos a portar al seu llit de patiment el Pa de Vida que és Crist mateix. No els deixem sols! No és gens bo!

Mn. Josep M. Turull, el vostre rector

COR CANTUS FIRMUS
CENTELLES

**LES SET ÚLTIMES
PARAULES DE CRIST**
JOSEPH HAYDN

Per a cor i quartet de corda

Violí I: Sergi Mauro
Violí II: Judith Tio
Viola: Susana F. Martorell
Violoncel: Júlia Duatis

Direcció: Gabriel Miralles

DISSABTE 4 DE MAIG
21:15H

CRIPTA DE LA SAGRADA FAMÍLIA
BARCELONA

Aportació voluntària - Valor proposat 10€

Sortida a Montserrat

Dissabte, 4 de maig, 09:00 h.

La sortida de l'autocar serà al carrer Consell de Cent, entre Lepant i Padilla

Primera missa de Mn. Andreu Salinas a la Sagrada Família

Diumenge, 5 de maig, 10:30 h

El dissabte, 23 de març, Mn. Andreu Salinas va ser ordenat sacerdot a la parròquia de sant Josep Oriol de Barcelona, coincidint amb la festa d'aquest sant, que visqué a la nostra Ciutat. Com que Mn. Andreu havia estat de seminarista a la Sagrada Família, col·laborant-hi pastoralment, hem volgut que hi celebrés també una de les seves primeres misses. Serà el diumenge que ve, dia 5 de maig, en la missa de les 10:30 h a la cripta. Tant de bo que el seu testimoni sigui llavor de noves vocacions sacerdotals a la nostra parròquia i a la basílica!

Visita espiritual a la Mare de Déu de Montserrat

Verge prodigiosa, tron puríssim on reposà l'Eterna Saviesa quan vingué al món a ensenyar el camí de salvació; obteniu als vostres catalans aquella Fe que enfonsa les muntanyes, omple les valls i fa planer el camí de la vida.

Déu vos salve, Maria...

Mare castíssima, mirall de puresa, flor de les verges, que portàreu al món el bàlsam d'incorruptió, Jesús, Fill de Déu, obteniu l'honestedat dels costums públics.

Déu vos salve, Maria...

Profetessa admirable que beneireu i alabàreu l'Etern més que no pas totes les jerarquies angèliques plegades, feu que sigui desterrat d'aquest poble vostre l'esperit de maledicció i de blasfèmia.

Déu vos salve, Maria...

Rosa de caritat, foc que sense consumir escalfa, traieu de Catalunya l'esperit de discòrdia, i ajunteu tots els seus fills amb cor de germans.

Déu vos salve, Maria...

Santa Engendrada de l'Etern, filla del vostre Fill, feu que mai no es desfaci aquest poble català que Vós espiritualment engendràreu.

Déu vos salve, Maria...

Verge poderosa, més forta que un exèrcit en ordre de batalla, des del vostre alt castell de Montserrat defenseu d'enemics espirituals i temporals tota la terra catalana que teniu encomanada.

Déu vos salve, Maria...

Senyora de Montserrat, que teniu la vostra santa muntanya voltada d'oliveres, signe de pau, obteniu als pobles de Catalunya una pau cristiana perpètua.

Déu vos salve, Maria...

Preguem: Senyor, vós que heu fet de la muntanya de Montserrat un fogar d'oració i de fe cristiana; concediu a tots els qui hi invoquen amb confiança la Mare del vostre Fill que progressin en la fe, l'esperança i la caritat. Per Crist Senyor nostre. R / Amén.

Enguany, que celebrem els 125 anys de la redacció d'aquesta pregària per part de Mn. Josep Torras i Bages (que després fou bisbe de Vic), val la pena que la tinguem a mà per a fer-la servir sovint també en la nostra pregària.